

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΑΥΛΟΥ

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ 1

- Εφ. 1,1 Παῦλος, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, τοῖς ἁγίοις τοῖς οὖσιν ἐν Ἐφέσῳ καὶ πιστοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·
- Εφ. 1,1 Εγὼ ὁ Παῦλος, ἀπόστολος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, με τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, στους Χριστιανούς, οἱ οἱοὶ εὐρίσκονται εἰς τὴν Ἐφεσον καὶ ἀγιάζονται με τὴν θείαν χάριν καὶ ἔχουν πιστεύσει στον Ἰησοῦν Χριστόν·
- Εφ. 1,2 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- Εφ. 1,2 εὐχομαι νὰ εἶναι εἰς σας ἡ εἰρήνη ἀπὸ τὸν Θεόν καὶ Πατέρα μας καὶ ἀπὸ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν.
- Εφ. 1,3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ εὐλόγησας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ,
- Εφ. 1,3 Ἀς εἶναι εὐλογημένος καὶ δοξασμένος ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ οἱοὶς μας ἔχει χορηγήσει πλουσίως κάθε πνευματικὴν εὐλογίαν διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὥστε νὰ ἀποκτήσωμεν καὶ νὰ ἀπολαύσωμεν τὰ ἐπουράνια ἀγαθὰ.
- Εφ. 1,4 καθὼς καὶ ἐξελέξατο ἡμᾶς ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κόσμου εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους κατενώπιον αὐτοῦ, ἐν ἀγάπῃ
- Εφ. 1,4 Αὐτὸ δε τὸ ἐπραγματοποίησε σύμφωνα με τὴν ἐκλογὴν, ποὺ μας ἔκανε διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρὶν ἀκόμη δημιουργηθῇ ὁ κόσμος, πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ εἴμεθα ἡμεῖς ἅγιοι καὶ ἀνεπίληπτοι ἐνώπιόν του. Ἐν τῇ ἀγάπῃ τοῦ δε
- Εφ. 1,5 προορίσας ἡμᾶς εἰς υἱοθεσίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς

- Εφ. 1,5 αὐτόν, κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, προώρισεν ἡμᾶς ν' ἀποκτήσωμεν τὴν υιοθεσίαν καὶ νὰ γίνωμεν τέκνα τοῦ κατὰ χάριν δια μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, σύμφωνα με τὴν ἀγαθὴν τοῦ διάθεσιν καὶ τὸ ἅγιόν τοῦ θέλημα, ποὺ ἔχει δια νὰ σωθώμεν,
- Εφ. 1,6 εἰς ἔπαινον δόξης τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἐν ᾗ ἔχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἡγαπημένῳ,
- Εφ. 1,6 δια νὰ υμνῆται ἔτσι καὶ νὰ δοξάζεται ἡ φιλάνθρωπος χάρις αὐτοῦ καὶ αἱ πλούσιαι δωρεαὶ τοῦ, με τὰς ὁποίας μας ἐκόσμησε καὶ μας ἔκαμε χαριτωμένους δια μέσου τοῦ ἀγαπημένου τοῦ Υἱοῦ.
- Εφ. 1,7 ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων, κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ,
- Εφ. 1,7 Πράγματι δια τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἐλάβομεν καὶ ἔχομεν τὴν ἀπελευθέρωσιν ἀπὸ τὴν δουλείαν τῆς ἀμαρτίας καὶ τὴν σωτηρίαν με τὸ αἷμα τοῦ, ποὺ ἐχύθη ἐπάνω στὸν σταυρόν καὶ ἐδόθη δια τὴν εξαγοράν μας. Ἐλάβομεν ἔτσι καὶ ἔχομεν τὴν συγχώρησιν τῶν ἀμαρτιῶν μας σύμφωνα με τὸν πλοῦτον τῆς χάριτός τοῦ.
- Εφ. 1,8 ἥς ἐπερίσσευσεν εἰς ἡμᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονήσει,
- Εφ. 1,8 Αὐτὴν δε τὴν χάριν τὴν ἐχορήγησε με τὸ παραπάνω, πλουσίαν εἰς ἡμᾶς, μαζὶ με κάθε σοφίαν, δια νὰ γνωρίσωμεν τὰς ὑψηλὰς ἀληθείας, καὶ με κάθε ὀρθοφροσύνην νὰ σκεπτώμεθα καὶ κανονίζωμεν τὰ καθ' ἡμᾶς, ὅπως πρέπει.
- Εφ. 1,9 γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ, ἣν προέθετο ἐν αὐτῷ
- Εφ. 1,9 Κατέστησε δε εἰς ἡμᾶς γνωστόν τὸ κρυμμένον καὶ ἄγνωστον στὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα θέλημα τοῦ σύμφωνα με τὴν εὐμενὴ καὶ ἀγαθὴν τοῦ θέλησιν, τὴν ὁποίαν εἶχε προ πάντων τῶν αἰώνων στὸ ἀπείρον πνεῦμα τοῦ,
- Εφ. 1,10 εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν,

ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ, τὰ ἐπὶ τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐν αὐτῷ,

Εφ. 1,10 δια να την πραγματοποιήση, όταν θα ήρχετο ο κατάλληλος καιρός προς σωτηρίαν ἡμῶν, ὥστε να συνενώση εἰς μίαν αρμονικὴν ἐνότητα τα πάντα δια του Ἰησοῦ Χριστοῦ, και τους ἀγγέλους του ουρανοῦ και τους ἀνθρώπους της γῆς.

Εφ. 1,11 ἐν ᾧ καὶ ἐκκληρώθημεν προορισθέντες κατὰ πρόθεσιν τοῦ τὰ πάντα ἐνεργοῦντος κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ θελήματος αὐτοῦ,

Εφ. 1,11 Δια του Ἰησοῦ Χριστοῦ και ἡμεῖς οἱ Χριστιανοὶ ἔχομεν ἐκλογή, σαν με κλῆρον, και ἔχομεν προορισθῇ σύμφωνα με την ἀγαθὴν πρόθεσιν του Θεοῦ, ο ὁποῖος ἐνεργεῖ και πράττει ὅλα, ὅπως εὐδοκεῖ και ἀρέσει στο θέλημα Αὐτοῦ.

Εφ. 1,12 εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς ἔπαινον δόξης αὐτοῦ, τοὺς προηλπικότας ἐν τῷ Χριστῷ·

Εφ. 1,12 Ἐχομεν, λοιπόν, προορισθῇ να εἴμεθα εἰς παντοτεινὸν ἔπαινον και ὕμνον της ἀπείρου του δόξης και ἀγαθότητος, ἡμεῖς οἱ Χριστιανοί, που προερχόμεθα ἀπὸ τους Εβραίους, και εἴχαμεν ἐκ των προτέρων ἐλπίσει και ἐπεριμέναμε την δια του Χριστοῦ σωτηρίαν.

Εφ. 1,13 ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν, ἐν ᾧ καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε τῷ Πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ Ἁγίῳ,

Εφ. 1,13 Δια του Χριστοῦ και σεις οἱ ἐθνικοί, που ἤσασθε ἄλλοτε εἰδωλολάτραι, ἀφοῦ ἠκούσατε το κήρυγμα της ἀληθείας, το χαρμόσυνον μῆνυμα της σωτηρίας σας, και ἀφοῦ ἐπιστεύσατε πλέον εἰς αὐτό, ἐλάβετε την σφραγίδα του Ἁγίου Πνεύματος, (το ὁποῖον Ἅγιον Πνεῦμα εἶχεν υποσχεθῇ ο Θεός δια του προφήτου Ἰωήλ, ὅτι θα το ἐστελλεν στους ἀνθρώπους).

Εφ. 1,14 ὅς ἐστιν ἀρράβων τῆς κληρονομίας ἡμῶν, εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περιποιήσεως, εἰς ἔπαινον τῆς δόξης

αὐτοῦ.

- Εφ. 1,14 Αυτό δε το Πνεῦμα το Ἅγιον εἶναι ἡ ἀσφαλὴς ἐγγύησις δια τὴν ἐπουράνιον κληρονομίαν μας, προετοιμάζει δε καὶ παρέχει τὴν ἀπολύτρωσιν στὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ, δια νὰ υμνῆται ἔτσι ἡ ἀπειρος δόξα του.
- Εφ. 1,15 Διὰ τοῦτο κἀγὼ, ἀκούσας τὴν καθ' ὑμᾶς πίστιν ἐν τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους,
- Εφ. 1,15 Ἀνήκετε, λοιπόν, καὶ σεις στὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ. Δια τοῦτο καὶ ἐγὼ, ὅταν ἤκουσα τὴν πίστιν σας πρὸς τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ τὴν ἀγάπην, τὴν ὁποίαν δεικνύετε πρὸς ὅλους τοὺς Χριστιανούς, ανεξαρτήτως ἐθνικότητος καὶ τάξεως,
- Εφ. 1,16 οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν μνεῖαν ὑμῶν ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου,
- Εφ. 1,16 δὲν παύω νὰ εὐχαριστῶ τὸν Θεόν δια σας καὶ νὰ σας ἐνθυμούμαι πάντοτε εἰς τὰς προσευχάς μου.
- Εφ. 1,17 ἵνα ὁ Θεὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῆς δόξης, δώῃ ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ,
- Εφ. 1,17 Ζητῶ δε εἰς τὰς προσευχάς μου νὰ σας δώσῃ ὁ Θεὸς τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ὁ Πατὴρ τῆς δόξης πνευματικὸν χάρισμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως τῶν θείων ἀληθειῶν, δια νὰ λάβετε ὅσον τὸ δυνατόν τελειοτέραν γνῶσιν αὐτοῦ καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ θελήματος.
- Εφ. 1,18 πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας ὑμῶν, εἰς τὸ εἰδέναι ὑμᾶς τίς ἐστὶν ἡ ἐλπίς τῆς κλήσεως αὐτοῦ, καὶ τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἁγίοις,
- Εφ. 1,18 Παρακαλῶ δε ἀκόμη τὸν Θεόν, νὰ σας δώσῃ φωτισμένα τὰ μάτια τῆς καρδίας σας, δια νὰ γνωρίσετε σεις καλὰ ποῖα εἶναι τὰ ἐλπιζόμενα ἀγαθὰ, δια τὰ ὁποῖα μας ἔχει καλέσει ὁ Θεός, καὶ ποιός ἐστὶν ὁ ἀφάνταστος πλοῦτος τῆς δόξης, τὴν

οποῖαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἔχει αποφασίσῃ νὰ δώσῃ ὡς κληρονομίαν τοῖς πιστοῖς.

Εφ. 1,19 καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύος αὐτοῦ,

Εφ. 1,19 Καὶ νὰ γνωρίσετε ἀκόμη, ποῖον εἶναι τὸ ἀσύλληπτον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, τὴν ὁποῖαν ἐδείξε καὶ δεικνύει εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας, ὥστε νὰ μᾶς σώσῃ ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν καὶ νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ οὐρανοῦ, σύμφωνα με τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀκατανικήτου ἰσχύος του,

Εφ. 1,20 ἣν ἐνήργησεν ἐν τῷ Χριστῷ ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις

Εφ. 1,20 τὴν ὁποῖαν ἔχει ἐκδηλώσει ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅταν ἐνέστησεν αὐτὸν ἐκ τῶν νεκρῶν καὶ τὸν ἔθεσεν εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ θρόνου του, ἐπάνω τοῖς οὐρανόις τοῦ κόσμου.

Εφ. 1,21 ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως καὶ κυριότητος καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι·

Εφ. 1,21 Καὶ τὸν ἔβαλεν ὑψηλότερα ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους, πᾶρα-πάνω ἀπὸ κάθε Ἀρχὴν καὶ Εξουσίαν καὶ Δυναμὴν καὶ Κυριότητα καὶ ἀπὸ κάθε ἄλλο ἀγγελικόν καὶ ἐνδοξὸν ὄνομα, ποῦ ὑπάρχει καὶ ὀνομάζεται ὄχι μονάχα εἰς τὴν παρούσαν ζωὴν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν μέλλουσαν.

Εφ. 1,22 καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ αὐτὸν ἔδωκε κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ,

Εφ. 1,22 Καὶ ὑπέταξε τὰ πάντα κάτω ἀπὸ τὰ πόδια του. Τὸν ἐνδοξὸν δὲ αὐτὸν Κύριον μᾶς τὸν κατέστησε κεφαλὴν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, πᾶρα-πάνω ἀπὸ ὅλα.

Εφ. 1,23 ἥτις ἐστὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ, τὸ πλήρωμα τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσι πληρουμένου.

Εφ. 1,23 Αυτή δε η Εκκλησία είναι το σώμα του, το συμπλήρωμα του Χριστού, ως ανθρώπου και ως κεφαλής της Εκκλησίας· του Χριστού, ο οποίος ως άπειρος Θεός γεμίζει τα πάντα με την πανάγαθον παρουσίαν του και χορηγεί τα πάντα εις όλα τα δημιουργήματά του.

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ 2

Εφ. 2,1 Καὶ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι καὶ ταῖς ἁμαρτίαις,

Εφ. 2,1 Και σας επίσης εκάλεσεν εις σωτηρίαν, ενώ εἴσθε νεκροὶ πνευματικῶς ἕνεκα των παραπτωμάτων και των αμαρτιῶν σας.

Εφ. 2,2 ἐν αἷς ποτε περιεπατήσατε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τούτου, κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος, τοῦ πνεύματος τοῦ νῦν ἐνεργοῦντος ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας·

Εφ. 2,2 Εἰς αὐτάς τας αμαρτίας εἶχατε και σεις ἄλλοτε περιπατήσει, σύμφωνα με την διεφθαρμένην κοσμικὴν ζωὴν της εποχῆς αὐτῆς, σύμφωνα με το θέλημα του ἀρχοντος που κυριαρχεῖ ἐπὶ του ἀέρος, δηλαδή του πονηροῦ πνεύματος, που ενεργεῖ τώρα στους υἱοὺς της ανυπακοῆς και της αποστασίας.

Εφ. 2,3 ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνεστράφημέν ποτε ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν, ποιοῦντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν, καὶ ἦμεν τέκνα φύσει ὀργῆς, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ·

Εφ. 2,3 Ἐν μέσῳ δε αὐτῶν και ὅλοι ἡμεῖς οἱ Ἰουδαῖοι εἶχαμεν κάποτε ἀναστροφή και ζῆσει σύμφωνα με τας ἐπιθυμίας της σαρκὸς ἡμῶν, ἐπράττομεν τα θελήματα του σαρκικοῦ ἀνθρώπου και των σκοτισμένων ἀπὸ τα πάθη διανοιῶν μας και ἡμεθα τότε ἐκ φύσεως τέκνα της ὀργῆς, ὅπως και οἱ

άλλοι λαοί (ένεκα της αμαρτίας, την οποίαν εκ γενετής εφέραμεν και εις την οποίαν κατά το διάστημα της ζωής μας είχομεν υποδουλωθή).

Εφ. 2,4 ὁ δὲ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ ἦν ἡγάπησεν ἡμᾶς,

Εφ. 2,4 Ο Θεός όμως, ο οποίος είναι πλούσιος εις ἔλεος και φιλανθρωπίαν, χάρις εις την απεριόριστον αγάπην του, με την οποίαν μας ηγάπησε,

Εφ. 2,5 καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι συνεζωοποίησε τῷ Χριστῷ· χάριτί ἐστε σεσωσμένοι·

Εφ. 2,5 μας εξωοποίησε πνευματικῶς, μαζή με τον Χριστόν, και όταν ἀκόμη ἤμεθα νεκροί ἐνεκα των παραβάσεων. Εχετε σωθῇ ὄχι ἐνεκα της ἀξίας σας η των ἔργων σας, ἀλλὰ δωρεάν δια της χάριτος.

Εφ. 2,6 καὶ συνήγειρε καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,

Εφ. 2,6 Και μας ἀνέστησε μαζή με τον Χριστόν και μας ἔβαλε να καθήσωμεν μαζή του εις την επουράνιον δόξαν δια του Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εφ. 2,7 ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις τὸν ὑπερβάλλοντα πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Εφ. 2,7 Και τούτο δια να φανερώση καθαρά εις τας ερχομένας γενεάς, δια μέσου ὅλων των αἰώνων, τον μέγαν και ἀκατάληπτον, εις την ἀνθρωπίνην διάνοιαν, πλούτον της χάριτός του με την προς ἡμᾶς ἀγαθωσύνην, την οποίαν ἔδειξε δια του Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εφ. 2,8 τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι διὰ τῆς πίστεως· καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν, Θεοῦ τὸ δῶρον,

Εφ. 2,8 Διότι πράγματι ἔχετε σωθῇ δωρεάν με την χάριν δια μέσου της πίστεως. Και αὐτή η ἀνεκτίμητος σωτηρία σας δεν προήλθεν ἀπὸ σας· το δῶρον εἶναι του Θεοῦ.

Εφ. 2,9	οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μὴ τις καυχῆσται.
Εφ. 2,9	Δεν είναι καρπὸς και ἀποτέλεσμα ἔργων, δια να μη ἡμπορῇ ποτὲ κανεῖς να καυχῆθῃ.
Εφ. 2,10	αὐτοῦ γάρ ἐσμεν ποῖημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς προητοίμασεν ὁ Θεὸς ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν.
Εφ. 2,10	Διότι ὅλοι μας εἴμεθα ἔργον ἰδικόν του, ἀναγεννηθέντες και κτισθέντες ἐκ νέου δια του Ἰησοῦ Χριστοῦ και ἐπὶ του Χριστοῦ ὡς θεμελίου, δια να πράττωμεν τα ἀγαθὰ ἔργα, τα ὁποῖαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου εἶχεν ἐτοιμάσει ὁ Θεός, δια να πορευθῶμεν κατὰ το διάστημα της ζωῆς μας με αὐτά.
Εφ. 2,11	Διὸ μνημονεύετε ὅτι ὑμεῖς ποτε τὰ ἔθνη ἐν σαρκί, οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς ἐν σαρκὶ χειροποιήτου,
Εφ. 2,11	Δια τοῦτο πρέπει να ἐνθυμήσθε ὅτι σεις, οἱ ἄλλοτε ἐθνικοί, που δεν εἶχατε σαρκικῶς περιτμηθῇ και δι' αὐτὸ ἐλέγεσθε “ἀκροβυστία” ἀπὸ αὐτοὺς που ἐλέγοντο “περιτομή”, ἐπειδὴ εἶχαν περιτμηθῇ εἰς την σάρκα με χεῖρι ἀνθρώπου,
Εφ. 2,12	ὅτι ἦτε ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς Χριστοῦ, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπίδα μὴ ἔχοντες καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ.
Εφ. 2,12	να ἐνθυμήσθε ὅτι κατὰ τον καιρόν ἐκεῖνον ἐζούσατε χωρὶς Χριστόν, ἀποξενωμένοι ἀπὸ το θεοσύστατον πολίτευμα των Ἰσραηλιτῶν και ξένοι πρὸς τας διαθήκας, με τας ὁποίας ὁ Θεὸς υπέσχετο την λύτρωσιν δια του Χριστοῦ. Δεν εἶχατε καμμίαν ἐλπίδα περὶ σωτηρίας και αἰωνίου ζωῆς, δεν ἐγγνωρίζατε τον ἀληθινόν Θεόν και ἐζούσατε σαν ἄθεοι στον κόσμον.
Εφ. 2,13	νυνὶ δὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὑμεῖς οἱ ποτὲ ὄντες μακρὰν ἐγγὺς ἐγενήθητε ἐν τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ.
Εφ. 2,13	Τώρα ὁμως δια του Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ σεις, οἱ

οποίοι άλλοτε εζούσατε μακράν από τον Θεόν και από την
ελπίδα της σωτηρίας, ήλθατε πολύ κοντά δια του
λυτρωτικού αίματος του Χριστού.

Εφ. 2,14

αὐτὸς γὰρ ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ
ἀμφοτέρα ἓν καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας,

Εφ. 2,14

Διότι αὐτὸς εἶναι ἡ εἰρήνη ὅλων μας, ὁ ὁποῖος τον
Ιουδαϊσμόν καὶ τον Ἑθνισμόν, τὰ δύο αὐτὰ τα ἔκαμεν ἓνα,
εκρήμνισε καὶ διέλυσε τὸ μεσότοιχον τοῦ Νομοῦ, που σαν
ανυπέρβλητος φραγμὸς ἐχώριζε τοὺς δύο λαούς·

Εφ. 2,15

τὴν ἔχθραν, ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν
ἐν δόγμασι καταργήσας, ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν ἑαυτῷ
εἰς ἓνα καινὸν ἄνθρωπον ποιῶν εἰρήνην,

Εφ. 2,15

δηλαδὴ κατέλυσε καὶ ἐξηφάνισε τὴν ἐχθραν, που ἐχώριζε
τοὺς δύο λαούς, ἀφοῦ κατήργησε με τὴν θυσίαν τῆς σαρκὸς
αὐτοῦ τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν, ὁ ὁποῖος ἐδίδε διαταγὰς, που
εδέσμευαν τὸν ἄνθρωπον. Καὶ κατήργησε τὸν παλαιὸν
Νόμον, δια νὰ ἀναδημιουργήσῃ καὶ ἐνώσῃ τοὺς δύο αὐτοὺς
λαούς δια τοῦ ἑαυτοῦ τοῦ εἰς ἓνα νέον ἄνθρωπον, χαρίζων
τοιουτρόπως εἰρήνην μεταξὺ τῶν·

Εφ. 2,16

καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἐνὶ σώματι τῷ
Θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ, ἀποκτείνας τὴν ἐχθραν ἐν αὐτῷ·

Εφ. 2,16

καὶ νὰ συμφιλιώσῃ πρὸς τὸν Θεὸν τοὺς δύο λαούς,
ἐνωμένους εἰς ἓνα πνευματικὸν σῶμα δια τῆς σταυρικῆς τοῦ
θυσίας, θανατώσας ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ καὶ ἐξαφανίσας τὴν
ἐχθρὰν καὶ τὸ μῖσος.

Εφ. 2,17

καὶ ἐλθὼν εὐηγγελίσαστο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν καὶ
τοῖς ἐγγύς,

Εφ. 2,17

Καὶ ἀφοῦ κατέβῃ εἰς τὴν γῆν, ἐκήρυξε τὸ χαρμόσουνον
μῆνυμα τῆς εἰρήνης εἰς σὰς που εζούσατε μακράν ἀπὸ τὸν
Θεόν, καὶ εἰς ἡμᾶς που ἡμεθα κοντὰ τοῦ.

Εφ. 2,18

ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφοτέροι ἐν
ἐνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα.

- Εφ. 2,18 Διότι δια του Χριστού οδηγούμεθα και πλησιάζομεν προς τον Θεόν Πατέρα και οι δύο λαοί με το αυτό Άγιον Πνεύμα.
- Εφ. 2,19 ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολῖται τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ,
- Εφ. 2,19 Αρα δεν είσθε πλέον ξένοι, ὅπως προηγουμένως, και προσωρινοί πολῖται της Εκκλησίας του Χριστού, ἀλλ' είσθε συμπολίται ὅλων των ἁγίων, και οικιακοί του Θεού.
- Εφ. 2,20 ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
- Εφ. 2,20 Εχετε δε κτισθῇ ἐπάνω στον πνευματικόν θεμέλιον των Αποστόλων και των προφητῶν εις μίαν πνευματικὴν οἰκοδομήν, την Εκκλησίαν, της οποίας ἀκρογωνιαίος και θεμελιακός λίθος εἶναι αὐτός οὗτος ο Ἰησοῦς Χριστός.
- Εφ. 2,21 ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὖξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ·
- Εφ. 2,21 Επάνω δε εις αὐτόν και με την δύναμιν αὐτοῦ ὅλη η οἰκοδομὴ συναρμολογεῖται και αυξάνεται κατὰ τρόπον ἀρμονικόν, ὥστε να γίνῃ ναὸς ἅγιος, σύμφωνα με το θέλημα του Κυρίου.
- Εφ. 2,22 ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ ἐν Πνεύματι.
- Εφ. 2,22 Εις αὐτόν δε τον ναόν δια του Ἰησοῦ Χριστοῦ οἰκοδομεῖσθε και σεις μαζὴ με τους ἄλλους πιστούς, δια να γίνετε κατοικία, εις την οποίαν θα μένῃ ο Θεός με το Πνεῦμα του.

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ 3

- Εφ. 3,1 Τούτου χάριν ἐγὼ Παῦλος ὁ δέσμιος τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἐθνῶν,
- Εφ. 3,1 Ακριβῶς, διότι είσθε μέλη της οικογενείας του Θεού, της Εκκλησίας, ἐγὼ ο ἀπόστολος Παῦλος, φυλακισμένος δια τον

Ιησούν Χριστόν, παρακαλώ τον Θεόν δια σας τους εθνικούς, προς χάριν των οποίων είμαι δέσμιος.

Εφ. 3,2 εἶγε ἡκούσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς,

Εφ. 3,2 Εἰμαι ἰδικὸς σας ἀπόστολος. Καὶ βεβαίως θα ἔχετε πληροφορηθῇ τον θαυμαστὸν τρόπον, με τον οποίον με ἐκάλεσεν στο ἀποστολικὸν ἀξίωμα ἡ χάρις του Θεοῦ, που μου ἐδόθη ἐιδικῶς, δια να ἐξυπηρετήσω σας τους εθνικούς.

Εφ. 3,3 ὅτι κατὰ ἀποκάλυψιν ἐγνώρισέ μοι τὸ μυστήριον, καθὼς προέγραψα ἐν ὀλίγῳ,

Εφ. 3,3 Διότι ο Θεός με υπερφυσικὴν φανέρωσίν μου ἔκαμε γνωστὴν τὴν ἕως τότε κρυμμένην καὶ ἀγνωστον ἀλήθειαν, σχετικῶς με τὴν ἰδικὴν σας σωτηρίαν, ὅπως δι' ὀλίγων προηγουμένως σας ἔγραψα.

Εφ. 3,4 πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγινώσκοντες νοῆσαι τὴν σύνεσίν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χριστοῦ,

Εφ. 3,4 Συμφωνα δε με αὐτά, ὅταν τα διαβάσετε καλὰ, ἡμπορεῖτε να ἐνοήσατε τὴν σοφίαν καὶ τὴν γνώσιν, που ἔχω σχετικῶς με τὸ μέγα μυστήριον τῆς δια του Χριστοῦ σωτηρίας ὄχι μόνον των Εβραίων, ἀλλὰ καὶ των ἐθνικῶν.

Εφ. 3,5 ὃ ἐτέραις γενεαῖς οὐκ ἐγνώρισθη τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς ἀγίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ καὶ προφήταις ἐν Πνεύματι,

Εφ. 3,5 Αὐτὸ τὸ μυστήριον δεν εἶχε γνωστοποιηθῇ στους υἱούς των ἀνθρώπων ἄλλων γενεῶν, ὅπως με ἀποκάλυψιν Θεοῦ ἐφανερώθη τώρα στους ἀγίους Ἀποστόλους του καὶ στους χριστιανούς προφήτας δια του Ἀγίου Πνεύματος.

Εφ. 3,6 εἶναι τὰ ἔθνη συγκληρονόμα καὶ σύσσωμα καὶ συμμέτοχα τῆς ἐπαγγελίας αὐτοῦ ἐν τῷ Χριστῷ διὰ τοῦ εὐαγγελίου,

Εφ. 3,6 Ἀπεκαλύφθη δηλαδὴ ἀπὸ το Ἁγιον Πνεῦμα, ὅτι τα ἔθνη, ἠνωμένα εἰς ἓνα πνευματικὸν σῶμα με τους ἐξ Ἰουδαίων

Χριστιανούς, είναι συγκληρονόμα και συμμετοχα εις την περί λυτρώσεως υπόσχεσιν του Θεού. Αποκτούν δε τέτοια προνόμια τα έθνη δια της ενώσεώς των με τον Ιησούν Χριστόν, η οποία επιτυγχάνεται με την πίστιν των στο Ευαγγέλιον.

Εφ. 3,7 οὗ ἐγενόμην διάκονος κατὰ τὴν δωρεάν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Εφ. 3,7 Αυτοῦ δε του Ευαγγελίου ἐγίνα εγώ υπηρέτης, σύμφωνα με την δωρεάν της χάριτος του Θεού, η οποία μου ἐδόθη κατὰ τον θαυμαστόν εκείνον τρόπον, που ἐνήργησεν η δύναμις του Θεού, ὥστε ἐμέ τον διώκτην του Χριστοῦ να με κάμη Ἀπόστολόν του.

Εφ. 3,8 ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων τῶν ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη, ἐν τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι τὸν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ

Εφ. 3,8 Πράγματι εἰς ἐμέ, τον πλέον ἐλάχιστον ἀπὸ ὅλους τους Χριστιανούς, ἐδόθη αὐτή η χάρις να κηρύττω μεταξὺ των ἐθνικῶν το χαρμόσυνον μήνυμα και να κάμνω γνωστόν τον ἀνεξερεύνητον και ἀκατάληπτον ἀπὸ κάθε διάνοιαν πλοῦτον των ευλογιῶν του Χριστοῦ προς ὅλους μας.

Εφ. 3,9 καὶ φωτίσαι πάντας τίς ἡ οἰκονομία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ Θεῷ, τῷ τὰ πάντα κτίσαντι διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ,

Εφ. 3,9 Και να φωτίσω ὅλους, ποιά εἶναι η σοφή και θαυμαστή τακτοποίησις της σωτηρίας των ἀνθρώπων, η οποία μέχρι προ ολίγου ἦτο μυστηριώδης και κρυμμένη ἀπ' ἀρχῆς δια μέσου των αἰώνων ἐν τῷ Θεῷ, ο οποίος ἐδημιούργησε και ἀνεδημιούργησε τα πάντα δια του Ιησοῦ Χριστοῦ.

Εφ. 3,10 ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διὰ τῆς ἐκκλησίας ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ Θεοῦ,

- Εφ. 3,10 Εμεινε δε άγνωστος και απόκρυφος αυτή η αλήθεια, δια να γίνη τώρα γνωστή εις τα πνευματικά τάγματα του ουρανού, εις τας Αρχάς και τας Εξουσίας, δια μέσου της Εκκλησίας, η πολυποίκιλος εις μορφάς και τρόπους ενεργείας σοφία του Θεού.
- Εφ. 3,11 κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων ἦν ἐποίησεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν,
- Εφ. 3,11 Εγινε δε τώρα, στους καιρούς μας, γνωστή δια μέσου του Ιησού Χριστού, του Κυρίου μας, σύμφωνα με το θέλημα και το σχέδιον, το οποίον προαιωνίως είχε συλλάβει εν τη πανσοφία του ο Θεός.
- Εφ. 3,12 ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παρῥησίαν καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐν πεποιθήσει διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ.
- Εφ. 3,12 Δια μέσου δε του Ιησού Χριστού και από αυτόν τον ίδιον προσωπικώς παίρνομεν και ἔχομεν θάρρος προς τον Θεόν και πλησιάζομεν προς αυτόν με την πεποίθησιν, ότι θα γίνωμεν δεκτοί. Ολα δε αυτά δια της πίστεώς μας προς τον Χριστόν.
- Εφ. 3,13 διὸ αἰτοῦμαι μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσί μου ὑπὲρ ὑμῶν, ἣτις ἐστὶ δόξα ὑμῶν.
- Εφ. 3,13 Δια τούτο και εγώ σας παρακαλώ και σας ζητώ να μη αποθαρρύνεσθε και αποκάμνετε δια τας ιδικάς μου θλίψεις, που υποφέρω προς χάριν σας και αι οποίαι εἶναι δόξα και καύχημά σας.
- Εφ. 3,14 Τούτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
- Εφ. 3,14 Επειδὴ λοιπόν δεν εἴσθε πλέον ξένοι, ἀλλ' αγαπητὰ μέλη της οικογενείας του Θεού, γονατίζω εμπρὸς στον Πατέρα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού,
- Εφ. 3,15 ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται,
- Εφ. 3,15 από τον οποίον όλα τα αγγελικά τάγματα των ουρανών και όλαι αι φυλαὶ της γης ἐπήραν ὑπαρξιν και ονομασίαν,
- Εφ. 3,16 ἵνα δώῃ ὑμῖν κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ

δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον,

Εφ. 3,16 και τον παρακαλῶ γονατιστός να σας δώση, σύμφωνα με τον άπειρον πλούτον της δόξης του, να ενισχυθῆτε και να ενδυναμωθῆτε στον εσωτερικόν άνθρωπον με την δύναμιν και την χάριν του Αγίου Πνεύματος,

Εφ. 3,17 κατοικῆσαι τὸν Χριστὸν διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν,

Εφ. 3,17 δια να κατοικήση ο Χριστός μέσα εις τας καρδιας σας δια της πίστεως.

Εφ. 3,18 ἐν ἀγάπῃ ἐρρίζωμένοι καὶ τεθεμελιωμένοι ἵνα ἐξισχύσητε καταλαβέσθαι σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις τί τὸ πλάτος καὶ μήκος καὶ βάθος καὶ ὕψος,

Εφ. 3,18 Να μένετε δε δια της αγάπης προς τον Θεόν και μεταξύ σας ριζωμένοι βαθειά και θεμελιωμένοι ακλόνητα, δια να ημπορέσετε να καταλάβετε μαζή με όλους τους αγίους, ποῖον εἶναι το πλάτος και το μήκος και το βάθος και το ὕψος των ανεκτιμῆτων δωρεῶν της συγκαταβάσεως του Χριστοῦ προς ημάς.

Εφ. 3,19 γινῶναί τε τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ Θεοῦ.

Εφ. 3,19 Και να γνωρίσετε καλά την αγάπην, που ἔχει ο Χριστός προς ημάς και η οποία ξεπερνά κάθε ὅριον της ανθρωπίνης γνώσεως, δια να γεμίσετε ἔτσι ἀπὸ ὅλα τα πλούσια και πολυάριθμα χαρίσματα, που πηγάζουν και δίδονται ἀπὸ τον Θεόν.

Εφ. 3,20 Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑπερεκπερισσοῦ ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν, κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν,

Εφ. 3,20 Εἰς δε τον Θεόν, ο οποίος ως παντοδύναμος ημπορεῖ με το παραπάνω να πραγματοποιήση αὐτά, που εμεῖς ζητούμεν η

- βάζομεν με τον νουν μας, να τα πραγματοποιήση δε σύμφωνα με την ειδικήν δύναμιν του, που ενεργεί μέσα μας εις επιτυχίαν του προορισμού μας,
- Εφ. 3,21 αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων· ἀμήν.
- Εφ. 3,21 εις αὐτόν ας εἶναι ἡ δόξα μέσα εις τὴν Ἐκκλησίαν, που ἔχει οικοδομηθῇ ἐπὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εις ὅλας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ 4

- Εφ. 4,1 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν Κυρίῳ ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἣς ἐκλήθητε,
- Εφ. 4,1 Σας παρακαλῶ, λοιπόν, και σας εξορκίζω ἐγώ, ὁ ὁποῖος εἶμαι φυλακισμένος και αλυσοδεμένος δια τὸ ὄναμα τοῦ Κυρίου, να ζήτε και να συμπεριφέρεσθε, ὅπως ταιριάζει εις τὴν υψηλὴν κλήσιν, με τὴν ὁποίαν ἔχετε προσκληθῇ ἀπὸ τοῦ Θεόν.
- Εφ. 4,2 μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος, μετὰ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ,
- Εφ. 4,2 Δηλαδή να ζήτε και να φέρεσθε με κάθε ταπεινοφροσύνην και πραότητα, με ανοχήν ἀπέναντι τῶν ἄλλων και μεγαλοκαρδίαν, ἀνεχόμενοι ὁ ἕνας τοῦ ἄλλου τὰς ἀδυναμίας με ἀγάπην,
- Εφ. 4,3 σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης.
- Εφ. 4,3 να ἐπιμελήσθε και να ἀγωνίζεσθε να διατηρήτε τὴν ἐνότητα, με τὴν ὁποίαν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον σας ἔχει συνδέσει, ἔχοντες ὡς σύνδεσμον τὴν εἰρήνην, ἡ ὁποία θα βασιλεύῃ μετὰξὺ σας και θα σας ἐνώνῃ εις ἓνα πνευματικὸν σῶμα.

- Εφ. 4,4 ἔν σῶμα καὶ ἔν Πνεῦμα, καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἑν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν·
- Εφ. 4,4 Εἰσθε ἓνα πνευματικόν σῶμα καὶ ἔχετε ἓνα καὶ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα Ἅγιον, ποὺ σας ζωογονεῖ, καθὼς ἐπίσης ἔχετε κληθῆ ὅλοι εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἐλπίδα τῆς κλήσεώς σας.
- Εφ. 4,5 εἷς Κύριος, μία πίστις, ἓν βάπτισμα·
- Εφ. 4,5 Ἐνας καὶ μόνος εἶναι ὁ Κύριος, μία εἶναι ἡ πίστις ὅλων τῶν Χριστιανῶν, ἓνα τὸ βάπτισμα ποὺ ἔχουν λάβει.
- Εφ. 4,6 εἷς Θεὸς καὶ πατὴρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων, καὶ διὰ πάντων, καὶ ἑν πᾶσιν ἡμῖν.
- Εφ. 4,6 Ἐνας καὶ μόνος ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ ὅλων, αὐτὸς ὁ ὁποῖος κυριαρχεῖ ἐπὶ ὅλων ἀνεξαιρέτως καὶ διὰ μέσου ὅλων ἐνεργεῖ καὶ φανερῶνει τὴν ἀγαθὴν τοῦ πρόνοιαν, καὶ μέσα εἰς ὅλους μας κατοικεῖ.
- Εφ. 4,7 Ἐνὶ δὲ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ.
- Εφ. 4,7 Εἰς τὸν καθένα δε ἀπὸ ἡμᾶς ἐδόθη ἡ χάρις, τὰ χαρίσματα καὶ αἱ δωρεαί, σύμφωνα με τὸ μέτρον, με τὸ ὁποῖον δικαίως καὶ σαφῶς μοιράζει ὁ Χριστὸς τὰς δωρεὰς του. (Ὅς μὴ υπάρχουν, λοιπόν, ζηλοφθονίαι μεταξὺ σας, διότι τὰ χαρίσματα εἶναι δῶρα τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν ὅλων).
- Εφ. 4,8 διὸ λέγει· ἀναβὰς εἰς ὕψος ἠχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν καὶ ἔδωκε δόματα τοῖς ἀνθρώποις.
- Εφ. 4,8 Ἀκριβῶς, διότι ὁ Χριστὸς ὁ ἴδιος διανέμει τὰ χαρίσματα, (στον ψαλμ.67,στιχ.19,τὸν ὁποῖον ἐλευθέρως ἀποδίδει ὁ Παῦλος) λέγει ἡ Γραφή. “Ὅταν ἀνέβη διὰ τῆς ἀναλήψεως τοῦ ὑψηλά στους οὐρανοὺς ἐπῆρε αἰχμαλώτους τοῦ καὶ ἠλευθέρωσεν ἐκείνους, τοὺς ὁποῖους ἐκρατοῦσε δούλους τοῦ ὁ διάβολος καὶ ἔδωκε δῶρα καὶ χαρίσματα στους ἀνθρώπους”.
- Εφ. 4,9 τὸ δὲ ἀνέβη τί ἐστὶν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ

κατώτερα μέρη τῆς γῆς;

- Εφ. 4,9 Αυτό δε που λέγει η Γραφή, ὅτι ανέβη, τι ἄλλο σημαίνει, παρά ὅτι προηγουμένως εἶχε κατεβῆ ὁ σταυρωθεὶς Κύριος εἰς τα κατώτερα μέρη τῆς γῆς, δηλαδή κάτω στον Ἀδην;
- Εφ. 4,10 ὁ καταβὰς αὐτός ἐστι καὶ ὁ ἀναβὰς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα.
- Εφ. 4,10 Ὁ Χριστός, ὁ ὁποῖος κατέβη μέχρι καὶ τοῦ Ἀδου, αὐτός εἶναι που ανέβη ἐπάνω ἐπὶ ὅλους τοὺς οὐρανοὺς, δια νὰ γεμίσῃ ἐτσι με τὴν παρουσίαν του καὶ τὰ χαρίσματά του τὰ πάντα.
- Εφ. 4,11 καὶ αὐτός ἔδωκε τοὺς μὲν ἀποστόλους, τοὺς δὲ προφήτας, τοὺς δὲ εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους,
- Εφ. 4,11 Αὐτός, λοιπόν, ἐμοίρασε τὰς δωρεάς του καὶ ἐτσι ἀνέδειξε καὶ ἔδωκεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἄλλους μὲν ἀποστόλους, ἄλλους δὲ προφήτας, που θὰ ἀναλύουν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ καὶ θὰ προλέγουν τὰ μέλλοντα, ἄλλους δὲ κήρυκας τοῦ Εὐαγγελίου, ἄλλους ποιμένας καὶ διδασκάλους, οἱ ὁποῖοι θὰ καθοδηγοῦν ἓνα ἕκαστον καὶ ὅλους μαζὴ τοὺς Χριστιανούς.
- Εφ. 4,12 πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ,
- Εφ. 4,12 Καὶ ὅλα αὐτὰ πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ οἰκοδομοῦνται καὶ νὰ προοδεύουν εἰς τὴν κατὰ Χριστὸν ζωὴν οἱ πιστοί, νὰ ἐκτελῇται ἄρτια καὶ ἀρμονικὰ τὸ ἔργον τῆς διακονίας, ὥστε νὰ οἰκοδομεῖται συνεχῶς ἡ Ἐκκλησία, ἡ ὁποία εἶναι σῶμα Χριστοῦ,
- Εφ. 4,13 μέχρι καταστήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ,
- Εφ. 4,13 μέχρις ὅτου καταλήξωμεν ὅλοι εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν πίστιν, χωρὶς διαφορὰς καὶ ἀντιθέσεις, εἰς τὴν βαθεῖαν γνῶσιν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς τέλειον ἄνδρα, ἀπὸ ἀπόψεως

πνευματικής σοφίας και αρετής, στο μέτρον της
πνευματικής ηλικίας και της πλήρους ηθικής τελειότητας,
δια να ολοκληρωθώμεν και αποτελέσωμεν ἔτσι το σῶμα του
Χριστοῦ.

Εφ. 4,14 ἵνα μηκέτι ὦμεν νήπιοι, κλυδωνιζόμενοι καὶ
περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας, ἐν τῇ
κυβείᾳ τῶν ἀνθρώπων, ἐν πανουργίᾳ πρὸς τὴν
μεθοδεῖαν τῆς πλάνης,

Εφ. 4,14 Δια να μη εἴμεθα πλέον νήπιοι ἀπὸ ἀπόψεως πνευματικῆς,
ἀστατοι σαν τα κύματα τρικυμισμένης θαλάσσης, που
ανεβοκατεβαίνουν και ωθούνται ἐδῶ κι' ἐκεῖ ἀπὸ την φορὰν
των ἀνέμων. Αὐτὴν δε την ἀκαταστασίαν την προκαλεῖ σαν
ορμητικὸς ἀνεμος ἡ δολία ἀπάτη της υπούλου διδασκαλίας
των πλανεμένων ἀνθρώπων, οἱ οἱ ποῖοι με πανουργίαν
χρησιμοποιοῦν τεχνάσματα, δια να διαδώσουν την πλάνην
των.

Εφ. 4,15 ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀγάπῃ αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ
πάντα, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ, ὁ Χριστός,

Εφ. 4,15 Ἡμεῖς ὁμως μένοντες σταθεροὶ και ἀκλόνητοι εἰς την
ἀλήθειαν του ευαγγελίου, συνοδευομένην πάντοτε ἀπὸ την
ἀγάπην, ας αὐξήσωμεν και ας τελειοποιήσωμεν την
πνευματικὴν μας ζωὴν, κατὰ πάντα, ὅπως θέλει ὁ Χριστός
και ὅπως μας ἔχει δώσει τον ευατὸν του πρότυπον. Αὐτὸς δε
ὁ Χριστὸς εἶναι ἡ κεφαλὴ του σώματος της Εκκλησίας.

Εφ. 4,16 ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα συναρμολογούμενον καὶ
συμβιβαζόμενον διὰ πάσης ἀφῆς τῆς ἐπιχορηγίας κατ'
ἐνέργειαν ἐν μέτρῳ ἐνὸς ἐκάστου μέρους τὴν αὔξησιν
τοῦ σώματος ποιεῖται εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ.

Εφ. 4,16 Απὸ αὐτὸν ὅλον το σῶμα της Εκκλησίας συναρμολογεῖται,
συνδέεται ἀρμονικὰ και ἐνώνεται δια της στενῆς ἐπαφῆς
ὅλων των μελῶν, ὥστε να χορηγῆται εἰς ὅλα ἡ πνευματικὴ
ζωὴ και βοήθεια, την οἰοῖαν προσφέρει ὁ Χριστὸς,
σύμφωνα με την προθυμίαν και την ἐνέργειαν ἐνὸς ἐκάστου

μέλους. Ετσι δε με την χορηγίαν και βοήθειαν του Χριστού το σώμα της Εκκλησίας, ηνωμένον με τον Χριστόν, πραγματοποιεί με αγάπην την αύξησίν του προς οικοδομήν των μελών και του ευατού του ως συνόλου.

Εφ. 4,17 Τοῦτο οὖν λέγω καὶ μαρτύρομαι ἐν Κυρίῳ, μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη περιπατεῖ ἐν ματαιότητι τοῦ νοῦς αὐτῶν,

Εφ. 4,17 Αυτό, λοιπόν, τονίζω και λέγω και διαμαρτύρομαι ενώπιον του Κυρίου, να μη πορεύεσθε και συμπεριφέρεσθε πλέον σεις, όπως ζουν και συμπεριφέρονται οι άλλοι εθνικοί, οι οποίοι πορεύονται σύμφωνα με τας ψευδείς και επιβλαβείς επινοήσους του νου των.

Εφ. 4,18 ἔσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ, ὄντες ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν,

Εφ. 4,18 Αυτοί είναι σκοτισμένοι κατά την διάνοιαν, αποξενωμένοι από την ζωήν του Θεού εξ αιτίας της αγνοίας, που επικρατεῖ μεταξύ των, και της πωρώσεως και σκληρύνσεως των καρδιῶν των.

Εφ. 4,19 οἵτινες, ἀπηλγηκότες, ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης ἐν πλεονεξίᾳ.

Εφ. 4,19 Εχουν δε καταντήσει εις ηθικὴν αναλγησίαν, ὥστε οὔτε τύψεις να δοκιμάζουν οὔτε την χάριν του Θεοῦ να αισθάνωνται. Και παρέδωκαν τους ευατούς των εις την αχαλίνωτον και ρυπαράν φιληδονίαν, δια να διαπράττουν κάθε ακαθαρσίαν, χωρίς ποτέ να χορταίνουν.

Εφ. 4,20 ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως ἐμάθετε τὸν Χριστόν,

Εφ. 4,20 Σεις ὅμως δεν ἔχετε διδαχθῇ και μάθει κατ' αὐτόν τον τρόπον τον Χριστόν (δεν ἔχετε δηλαδή διδαχθῇ, ὅτι αὐτά τα επιτρέπει ο Χριστός, ἀλλ' ὅλως τουναντίον τα αποδοκιμάζει και τα καταδικάζει).

Εφ. 4,21 εἶγε αὐτόν ἡκούσατε καὶ ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε, καθὼς

- ἐστὶν ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰησοῦ,
- Εφ. 4,21 Εάν-ὅπως πιστεῦω-ἔχετε διδαχθῇ το ὀρθὸν περὶ αὐτοῦ κήρυγμα, το ὁποῖον εἶναι αὐτὴ αὕτη ἡ ἀλήθεια, που ὑπάρχει στον Ἰησοῦν.
- Εφ. 4,22 ἀποθέσθαι ὑμᾶς κατὰ τὴν προτέραν ἀναστροφὴν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης,
- Εφ. 4,22 καὶ ἔχετε πράγματι διδαχθῇ νὰ ἀποβάλετε καὶ πετάξετε ἀπὸ ἐπάνω σας τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον τῆς αμαρτίας ὅπως αὐτὸς εἶχε ὑπάρξει καὶ ἐκδηλωθῇ εἰς τὴν προηγουμένην εἰδωλολατρικὴν ζωὴν καὶ συμπεριφορὰν σας. Αὐτὸς ὁ παλαιὸς ἄνθρωπος, ἐξ αἰτίας τῶν αμαρτιῶν καὶ τῶν παθῶν του, φθείρεται συνεχῶς καὶ προχωρεῖ στον ὀλεθρον ἀπὸ τὰς ἐπιθυμίας, που ἀνάπτει ἡ ἀπατηλὴ αμαρτία.
- Εφ. 4,23 ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοὸς ὑμῶν
- Εφ. 4,23 Ἐχετε ἀκόμη διδαχθῇ νὰ ἀνανεώσεσθε συνεχῶς με τὰ ὑγιή πνευματικὰ φρονήματα τοῦ νοῦ σας
- Εφ. 4,24 καὶ ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἄνθρωπον τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας.
- Εφ. 4,24 καὶ νὰ ἐνδυθῆτε τὸν νέον ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἀνεδημιουργήθη καὶ ἀναγεννήθη σύμφωνα με τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ ζήτε με δικαιοσύνην καὶ ὁσιότητα, με ἀρετὰς, τὰς ὁποίας ἐμπνέει ἡ ἀλήθεια τοῦ Ευαγγελίου.
- Εφ. 4,25 Διὸ ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ· ὅτι ἐσμὲν ἀλλήλων μέλη.
- Εφ. 4,25 Δι' αὐτό, ἀφοῦ πετάξετε ἀπὸ ἐπάνω σας, ὀριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως, τὸ ψέμα, νὰ λαλήτε ὁ καθένας με τὸν πλησίον τοῦ ἀλήθειαν, διότι συγκροτοῦμεν ὅλοι ἓνα σῶμα καὶ εἴμεθα μέλη ὁ ἓνας τοῦ ἄλλου (πὼς δε εἶναι δυνατόν τα μέλη τοῦ αὐτοῦ σώματος νὰ ἐξαπατοῦν καὶ νὰ ἐπιβουλεύωνται τὸ ἓνα τὸ ἄλλο;).
- Εφ. 4,26 ὀργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ

τῷ παροργισμῷ ὑμῶν,

Εφ. 4,26

“Οργίζεσθε, όχι όταν θίγεται ο εγωϊσμός σας και το συμφέρον σας, αλλά όταν διαβάλλεται ο Θεός και η αλήθεια του, οπότε η οργή σας θα ἔχη ιερὸν κίνητρον, θα στρέφεται κατὰ της αμαρτίας και δεν θα αποτελῇ αμαρτίαν”. Εάν ὁμως συμβῇ και εξοργισθῇτε μεταξύ σας, ας μη προφθάση να δύση ο ἥλιος, πριν συμφιλιωθῇτε.

Εφ. 4,27

μηδὲ δίδετε τόπον τῷ διαβόλῳ.

Εφ. 4,27

Και μη δίδετε τόπον και ευκαιρίαν στον διάβολον, να εισχωρή μεταξύ σας.

Εφ. 4,28

ὁ κλέπτων μηκέτι κλεπτέτω, μᾶλλον δὲ κοπιάτω ἐργαζόμενος τὸ ἀγαθὸν ταῖς χερσίν, ἵνα ἔχη μεταδιδόναι τῷ χρείαν ἔχοντι.

Εφ. 4,28

Εκεῖνος που ἐκλεπτε, ας μη κλέπτη πλέον, ἀλλὰ πρέπει να κοπιᾷ περισσότερο και να εργάζεται με τα ἴδια του τα χέρια το ἐντιμον ἔργον του, ὥστε να εἶναι εἰς θέσιν να μεταδίδῃ και εἰς εκείνον, που ευρίσκεται εἰς ἀνάγκην.

Εφ. 4,29

πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω, ἀλλ’ εἴ τις ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας, ἵνα δῶ χάριν τοῖς ἀκούουσι.

Εφ. 4,29

Καθε ρυπαρὸς λόγος ας μη βγαίνει ποτέ ἀπὸ το στόμα σας, ἀλλ’ ἀντιθέτως να βγαίνει κάθε καλὸς λόγος, κατάλληλος να θεραπεύῃ και να οἰκοδομῇ την παρουσιαζομένην ἀνάγκην, δια να δώσῃ χάριν εἰς αὐτοὺς που τον ἀκούουν.

Εφ. 4,30

καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον τοῦ Θεοῦ, ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως.

Εφ. 4,30

Και μη λυπεῖτε με τα απρεπῆ λόγια σας το Ἅγιον Πνεῦμα του Θεοῦ, με το ὁποῖον ἔχετε σφραγισθῇ και προορισθῇ, δια να λάβετε την πλήρη ἀπολύτρωσιν κατὰ την ἡμέραν της δευτέρας παρουσίας.

Εφ. 4,31

πᾶσα πικρία καὶ θυμὸς καὶ ὀργὴ καὶ κραυγὴ καὶ βλασφημία ἀρθήτω ἀφ’ ὑμῶν σὺν πάσῃ κακίᾳ.

- Εφ. 4,31 Καθε εσωτερική πικρία εναντίον του άλλου και θυμός και οργή και θυμώδης ξεφωνητά και ύβρις εναντίον του πλησίον ας φύγη και ας λείψη εντελώς από σας, όπως και κάθε άλλη κακοβουλία και κακοτροπία εις βάρος του άλλου.
- Εφ. 4,32 γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους χρηστοί, εὖσπλαγχνοι, χαριζόμενοι ἑαυτοῖς καθὼς καὶ ὁ Θεὸς ἐν Χριστῷ ἐχαρίσατο ἡμῖν.
- Εφ. 4,32 Να γίνεσθε δε αγαθοί και ευεργετικοί μεταξύ σας, εὖσπλαγχνοι και συμπονετικοί, συγχωρῶντες ο ἕνας τον άλλον, όπως και ο Θεός δια του Χριστού μας ἔχει συγχωρήσει.

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ 5

- Εφ. 5,1 Γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ ὡς τέκνα ἀγαπητά,
Εφ. 5,1 Και σεις, λοιπόν, σαν τέκνα αγαπητά του Θεού επιδιώκετε να γίνεσθε μιμηταὶ αὐτοῦ, ο οποίος τόσην αγάπην και μακροθυμίαν δεικνύει προς τους αμαρτάνοντας.
- Εφ. 5,2 καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ Θεῷ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας.
- Εφ. 5,2 Να πορεύεσθε και να συμπεριφέρεσθε με αγάπην, όπως ο Χριστός μας ἔχει αγαπήσει και παρέδωκε τον εαυτόν του στον σταυρικόν θάνατον προς χάριν ἡμῶν, προσφορὰν και θυσίαν στον Θεόν, και η οποία θυσία εἶναι ὡς ευώδες ἄρωμα ἐνώπιον του Θεού.
- Εφ. 5,3 πορνεία δὲ καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία ἢ πλεονεξία μηδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν, καθὼς πρέπει ἀγίοις,
- Εφ. 5,3 Πορνεία δε και κάθε σαρκική ακαθαρσία η αχόρταστος επιθυμία δια τα υλικά αγαθά δεν πρέπει οὔτε και να ονομάζεται καν μεταξύ σας, όπως ἄλλωστε αρμόζει εις

ανθρώπους, που έχουν αγιασθή από τον Θεόν και προχωρούν εις την αγιότητα.

Εφ. 5,4 καὶ αἰσχροῦτης καὶ μωρολογία ἢ εὐτραπελία, τὰ οὐκ ἀνήκοντα, ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία.

Εφ. 5,4 Ακόμη δε δεν πρέπει ούτε και να αναφέρεται μεταξύ σας καμμιὰ αἰσχροῦτης και μωρολογία η απρεπής αστειολογία και βωμολοχία, ρυπαρά λόγια, που δεν τεριάζουν στους Χριστιανούς, αλλά πιο πολύ πρέπει να ακούεται μεταξύ σας προσευχή ευγνωμοσύνης και ευχαριστίας προς τον Θεόν.

Εφ. 5,5 τοῦτο γάρ ἐστε γινώσκοντες, ὅτι πᾶς πόρνος ἢ ἀκάθαρτος ἢ πλεονέκτης, ὃς ἐστὶν εἰδωλολάτρης, οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ.

Εφ. 5,5 Διότι πρέπει να γνωρίζετε καλά και να έχετε στον νου σας τούτο· ὅτι κάθε πόρνος η ακάθαρτος η πλεονέκτης, ο οποίος πλεονέκτης με το να λατρεύη τα υλικά αγαθά είναι εἰδωλολάτρης, δεν έχει κανένα απολύτως μερίδιον κληρονομίας εις την βασιλείαν του Χριστού και του Θεού.

Εφ. 5,6 Μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις· διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας.

Εφ. 5,6 Και ας μη σας εξαπατά κανεὶς με λόγια κούφια και ψεύτικα, διότι δια τα αμαρτήματα αυτά, που σας είπα προηγουμένως, ἔρχεται η οργή του Θεού εναντίων των τέκνων της ανυπακοής και της αποστασίας.

Εφ. 5,7 μὴ οὖν γίνεσθε συμμέτοχοι αὐτῶν.

Εφ. 5,7 Μη γίνεσθε, λοιπόν, συμμέτοχοι των ανθρώπων αυτών εις την αμαρτωλήν ζωὴν των.

Εφ. 5,8 ἦτε γάρ ποτε σκότος, νῦν δὲ φῶς ἐν Κυρίῳ· ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε· -

Εφ. 5,8 Διότι ἄλλοτε ἤσασθε σκοτάδι ἐξ αἰτίας της πλάνης και της αμαρτίας, που κυριαρχοῦσε μέσα σας. Τώρα ὁμως δια του Κυρίου έχετε φωτισθῇ και εἰσθε φως. Να ζητε, λοιπόν, και να συμπεριφέρεσθε σαν ἄνθρωποι, που τα πάντα εις αυτούς είναι φως αληθείας και αρετῆς.

- Εφ. 5,9 ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ·-
- Εφ. 5,9 (Εφ' ὅσον ελάβετε το πνευματικὸν φῶς πρέπει νὰ ἔχετε καὶ φωτεινὴν ζωὴν). Διότι ὁ ἅγιος καρπὸς τὸν ὁποῖον παράγει τὸ Ἅγιον Πνεῦμα μέσα εἰς τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, ἐκδηλώνεται με κάθε καλωσύνην καὶ δικαιοσύνην καὶ φιλαλήθειαν.
- Εφ. 5,10 δοκιμάζοντες τί ἐστὶν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ.
- Εφ. 5,10 Νὰ ἐρευνάτε καὶ νὰ διακρίνετε πάντοτε, τι εἶναι εὐάρεστον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου,
- Εφ. 5,11 καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε·
- Εφ. 5,11 καὶ νὰ μὴ συμμετέχετε εἰς τὰ ἔργα τοῦ σκότους, που εἶναι ἀκαρπα καὶ επιβλαβή. Οὔτε καν καὶ νὰ τὰ ἀνέχεσθε, ἀλλὰ μᾶλλον νὰ τὰ ἐλέγχετε καὶ νὰ τὰ παρουσιάζετε εἰς τὰ μάτια ὅλων ἐπιβλαβή καὶ ολέθρια.
- Εφ. 5,12 τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν αἰσχρὸν ἐστὶ καὶ λέγειν·
- Εφ. 5,12 Διότι ὅσα ἀπὸ τοὺς ἀσεβεῖς καὶ ἀμαρτωλοὺς γίνονται κρυφὰ καὶ στὸ σκότος εἶναι αἰσχρὸν καὶ νὰ τὰ ἀναφέρῃ κανένας. (Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς καὶ δὲν εἶναι νοητὸν, ὅχι μόνον νὰ συμμετέχετε, ἀλλ' οὔτε καὶ νὰ συζητήτε μεταξύ σας δι' αὐτά. Μονον δε νὰ τὰ ἐλέγχετε εἰς διόρθωσιν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ περιφροῦρησιν τῶν ἄλλων).
- Εφ. 5,13 τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἐστὶ.
- Εφ. 5,13 Ὅλα δε αὐτὰ τὰ πονηρὰ ἔργα κάτω ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ ἐλέγχου, γίνονται φανερά πόσον ολέθρια εἶναι (ὥστε οἱ μὲν καλοπροαίρετοι ἀμαρτωλοὶ νὰ μετανοήσουν, οἱ δε ἄλλοι νὰ προφυλαχθοῦν). Διότι κάθε τι που φανερώνεται, εἴτε καλὸν εἴτε κακόν, εἶναι σαν τὸ φῶς, ὥστε ὁ καθένας νὰ κανονίσῃ ἀπέναντι αὐτοῦ τὴν στάσιν του.
- Εφ. 5,14 διὸ λέγει· ἔγειρε ὁ καθεύδων καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν

νεκρῶν, καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ Χριστός.

Εφ. 5,14

Ο έλεγχος εις φανέρωσιν του κακού και διόρθωσιν του αμαρτάνοντος πρέπει να γίνεται· δι' αυτό και το Αγιον Πνεύμα ελέγχει και φωνάζει προς κάθε αμαρτωλόν· Σηκω, συ που κοιμάσαι τον ύπνον της αμαρτίας, και πετάξου ορθός ανάμεσα από τους νεκρούς της αμαρτίας και θα σε φωτίση ο Χριστός.

Εφ. 5,15

Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί,

Εφ. 5,15

Προσέχετε, λοιπόν, εφ' ὅσον ἔχετε φωτισθῇ ἀπὸ τον Χριστόν, πως με κάθε ακρίβειαν να συμπεριφέρεσθε, όχι σαν μωροί και ασύνετοι, αλλά σαν φρόνιμοι και συνετοί.

Εφ. 5,16

ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσι.

Εφ. 5,16

Να κερδίζετε πάντοτε και να εκμεταλλεύεσθε δια το αγαθόν τον χρόνον και τας ευκαιρίας της παρούσης ζωής, διότι αι ημέραι, εξ αιτίας της αμαρτίας που επικρατεί, είναι γεμάται πειρασμούς και πνευματικούς κινδύνους.

Εφ. 5,17

διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες τί τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου.

Εφ. 5,17

Δι' αυτό προσέχετε να μη γίνεσθε και φέρεσθε σαν ασύνετοι, αλλά να ερευνάτε και να ενοήτε καλά ποίον είναι το θέλημα του Κυρίου.

Εφ. 5,18

καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐστὶν ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν Πνεύματι,

Εφ. 5,18

Και μη μεθάτε με οἶνον· εις την μέθην υπάρχει πάντοτε η ασωτία και η κατάπτωσις. Αλλά γεμίζετε την ψυχήν, την καρδίαν και τον νου σας με Πνεύμα Αγιον.

Εφ. 5,19

λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ,

Εφ. 5,19

Θα αισθάνεσθε τότε ασυγκρίτως ανώτερον και μεγαλύτερον ενθουσιασμόν από εκείνον, που δοκιμάζουν οι μέθυσοι, τον

οποῖον και θα εξωτερικεύετε λαλῶντες μεταξύ σας με ψαλμούς και ὕμνους και ᾠδὰς πνευματικὰς, ᾄδοντες και ψάλλοντες στον Κυριον με ὅλην σας την καρδίαν.

Εφ. 5,20 εὐχαριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Θεῷ καὶ πατρί,

Εφ. 5,20 Να ευχαριστήτε δε πάντοτε και δι' ὅλα εν ὀνόματι του Κυρίου ημῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τον Θεόν και Πατέρα.

Εφ. 5,21 ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Χριστοῦ.

Εφ. 5,21 Να υποτάσσεσθε δε ο ἕνας στον ἄλλον με σεβασμόν και ιερὸν δέος Χριστοῦ.

Εφ. 5,22 Αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε ὡς τῷ Κυρίῳ,

Εφ. 5,22 Αι γυναῖκες να υποτάσσωνται στους ἄνδρας των, σαν να υποτάσσωνται στον Κυριον, ο οποίος και παραγγέλλει την υποταγὴν αὐτὴν των γυναικῶν.

Εφ. 5,23 ὅτι ὁ ἀνὴρ ἐστὶ κεφαλὴ τῆς γυναικός, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας, καὶ αὐτὸς ἐστὶ σωτὴρ τοῦ σώματος.

Εφ. 5,23 Διότι ο ἄνδρας εἶναι κεφαλὴ και ἀρχηγός της γυναικός, ὅπως και ο Χριστὸς εἶναι κεφαλὴ και ἀρχηγός της Εκκλησίας, ο οποίος ὁμως Χριστὸς εἶναι συγχρόνως και σωτὴρ του σώματος της Εκκλησίας ὅλων δηλαδὴ ανεξαιρέτως των πιστῶν.

Εφ. 5,24 ἀλλ' ὥσπερ ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, οὕτω καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἐν παντί.

Εφ. 5,24 Αλλ' ὅπως η Εκκλησία υποτάσσεται στον ἀρχηγόν, στον Χριστόν, ἐτσι και αι γυναῖκες πρέπει να υποτάσσωνται στους ἄνδρας των εις κάθε τι, που δεν ἀντιστρατεύεται στο θεῖον θέλημα.

Εφ. 5,25 οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἡγάπησε τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς,

- Εφ. 5,25 Οι δε άνδρες εξ άλλου να αγαπάτε τας γυναίκας σας και να υποβάλλεσθε μέχρι και των μεγαλυτέρων θυσιών προς χάριν αυτών, όπως και ο Χριστός ηγάπησε την Εκκλησίαν και παρέδωκεν υπέρ αυτής τον ευατόν του εις σταυρικόν θάνατον,
- Εφ. 5,26 ἵνα αὐτήν ἀγιάσῃ καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι,
- Εφ. 5,26 δια να την αγιάσῃ, καθαρίσας αὐτήν με το λουτρόν του ὕδατος, δηλαδή δια του αγίου βαπτίσματος, κατὰ το οποίον λέγεται το ιερὸν λόγιον “στο ὄνομα του Πατρὸς και του Υἱοῦ και του Αγίου Πνεύματος”.
- Εφ. 5,27 ἵνα παραστήσῃ αὐτήν ἑαυτῷ ἑνδοξον τὴν ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσιν σπίλον ἢ ρυτίδα ἢ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ’ ἵνα ᾖ ἁγία καὶ ἄμωμος.
- Εφ. 5,27 Και τούτο, δια να την καταστήσῃ και την παραστήσῃ στο πλευρόν του ως νύμφην ἑνδοξον και ἄσπιλον, την Εκκλησίαν, χωρίς πλέον αὐτή να ἔχῃ καμμίαν κηλίδα η ρυτίδα η τίποτε ἄλλο ἀπὸ ἐκεῖνα, που ρυπαίνουν και ασχημίζουν, ἀλλὰ να εἶναι ἁγία και ἄμεμπτος.
- Εφ. 5,28 οὕτως ὀφείλουσιν οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα. ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἑαυτὸν ἀγαπᾷ·
- Εφ. 5,28 Ετσι και οι άνδρες οφείλουν να αγαπούν τας γυναίκας των, ὅπως αγαπούν τα ἰδικά των σώματα. Εκείνος που αγαπά την γυναῖκα του, τον ευατόν του αγαπά, αφοῦ αποτελεί ἓνα σῶμα με αὐτήν.
- Εφ. 5,29 οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ’ ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐτήν, καθὼς καὶ ὁ Κύριος τὴν ἐκκλησίαν·
- Εφ. 5,29 Διότι ποτέ κανείς δεν ἐμίσησε το σῶμα του, ἀλλὰ το τρέφει με πολὺ ἐνδιαφέρον και το περιθάλπει, ὅπως και ο Κυριος τρέφει και περιθάλπει την Εκκλησίαν του, που εἶναι σῶμα

του.

Εφ. 5,30 ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ·

Εφ. 5,30 Διότι πράγματι ἡμεῖς οἱ πιστοί, που αποτελούμε την Εκκλησίαν, εἴμεθα μέλη ἀπὸ τὴν σάρκα του καὶ ἀπὸ τὰ οστά του, κατὰ τὸν τύπον τῆς Εὐας, που ἦτο ἀπὸ τὰ οστά καὶ τὴν σάρκα του Ἀδάμ.

Εφ. 5,31 ἀντὶ τούτου καταλείπει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

Εφ. 5,31 Δι' αὐτὸ καὶ ὁ Ἀδάμ, ὅταν εἶδε τὴν Εὐά, εἶπε φωτιζόμενος ἀπὸ τὸν Θεόν· “ἐνεκα τούτου θα εγκαταλείψῃ ὁ ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ θα προσκολληθῇ πρὸς τὴν γυναῖκα του καὶ θὰ εἶναι οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν”.

Εφ. 5,32 τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν, ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

Εφ. 5,32 Αὐτὰ που εἶχεν εἶπει τότε ὁ Ἀδάμ, ἀναφέρονται ἀλληγορικῶς στὸν Χριστὸν καὶ τὴν Εκκλησίαν καὶ ἦσαν ἕως τώρα ἀγνωστον ἀποκεκρυμμένον μυστήριον μεγίστης σπουδαιότητος. Εγὼ, λοιπόν, λέγω, ὅτι ἡ ἀλήθεια τὴν ὁποίαν προφητικῶς εἶπεν ὁ Ἀδάμ, ἀναφέρεται εἰς τὴν πνευματικὴν ἐνῶσιν τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Εκκλησίας.

Εφ. 5,33 πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἓνα ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτὸν, ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῇται τὸν ἄνδρα.

Εφ. 5,33 Παρ' ὅλην τὴν ἀλληγορίαν, που κρύπτουν οἱ λόγοι τοῦ Ἀδάμ, δὲν παύουν νὰ ἔχουν ἰσχὺν καὶ διὰ τοὺς συζύγους. Δι' αὐτὸ καὶ ὁ καθένας ἀπὸ σας ἀγαπᾷ τὴν γυναῖκα του ἔτσι ἀκριβῶς, ὅπως ἀγαπᾷ τὸν ἑαυτὸν του. Ἡ δὲ γυναῖκα νὰ σέβεται καὶ νὰ τιμᾷ τὸν ἄνδρα.

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ 6

- Εφ. 6,1 Τὰ τέκνα ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν ἐν Κυρίῳ·
τοῦτο γάρ ἐστι δίκαιον.
- Εφ. 6,1 Τα τέκνα να υπακούετε στους γονεῖς σας εις κάθε τι, που
εἶναι σύμφωνον με το θέλημα του Κυρίου· διότι τοῦτο εἶναι
κατὰ Θεόν και κατὰ φύσιν δίκαιον.
- Εφ. 6,2 τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα, ἥτις ἐστὶν ἐντολὴ
πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ,
- Εφ. 6,2 Ἀλλωστε η πρώτη εντολή στον δεκάλογον του Μωϋσέως,
που συνοδεύεται με υπόσχεσιν αμοιβῆς εἶναι αυτή· “τίμα
τον πατέρα σου και την μητέρα σου,
- Εφ. 6,3 ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς.
- Εφ. 6,3 δια να ἐλθουν ὅλα καλὰ εις την ζωὴν σου και δια να ζῇσῃς
μακρόν και χαρούμενον χρόνον εις την γην”.
- Εφ. 6,4 καὶ οἱ πατέρες μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλ’
ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου.
- Εφ. 6,4 Και οι πατέρες προσέχετε να μη εξερεθίζετε και να μη
εξωθήτε εις θυμόν και οργήν τα τέκνα σας, ἀλλὰ
ανατρέφετε αὐτὰ με παιδαγωγίαν και συμβουλήν
σύμφωνον με το θέλημα του Κυρίου.
- Εφ. 6,5 Οἱ δοῦλοι ὑπακούετε τοῖς κυρίοις κατὰ σάρκα μετὰ
φόβου καὶ τρόμου ἐν ἀπλότητι τῆς καρδίας ὑμῶν ὡς τῷ
Χριστῷ,
- Εφ. 6,5 Οι δούλοι να υπακούετε στους κατὰ σάρκα κυρίους σας με
φόβον και τρόμον, με ευθύτητα και ειλικρίνειαν της
καρδίας σας, σαν να υπακούετε στον Χριστόν.
- Εφ. 6,6 μὴ κατ’ ὀφθαλμοδουλίαν ὡς ἄνθρωπάρεσκοι, ἀλλ’ ὡς
δοῦλοι τοῦ Χριστοῦ, ποιοῦντες τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐκ
ψυχῆς,
- Εφ. 6,6 Οχι δε με υποκριτικὴν εξωτερικὴν υποταγήν, που γίνεται
ἔτσι για τα μάτια και εφ’ ὅσον σας βλέπουν οι κύριοί σας,

- ὥπως κάμνουν αυτοὶ που επιδιώκουν να ἀρέσουν στους
ἀνθρώπους, ἀλλὰ να υπακούετε σαν δούλοι του Χριστοῦ,
πράττοντες τὸ θέλημα του Θεοῦ με ὅλην σας τὴν ψυχὴν·
- Εφ. 6,7 μετ' εὐνοίας δουλεύοντες ὡς τῷ Κυρίῳ καὶ οὐκ
ἀνθρώποις,
- Εφ. 6,7 με τὴν καλὴν καὶ ευμενὴ διάθεσιν, σαν να υπηρετῆτε τὸν
Κυριὸν καὶ ὄχι ἀνθρώπους.
- Εφ. 6,8 εἰδότες ὅτι ὁ ἕκαστος ποιήσῃ ἀγαθόν, τοῦτο
κομιεῖται παρὰ τοῦ Κυρίου, εἴτε δοῦλος εἴτε ἐλεύθερος.
- Εφ. 6,8 Να ξέρετε δε ὅτι ἐκεῖνο τὸ ἀγαθόν, που θέλει πράξῃ κάθε
ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ θα πάρῃ πάλιν ἀπὸ τὸν Κυριὸν
ἀνταμειβόμενος δι' αὐτό, εἴτε δούλος εἶναι εἴτε ἐλεύθερος.
- Εφ. 6,9 Καὶ οἱ κύριοι τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐτοὺς, ἀνιέντες τὴν
ἀπειλήν, εἰδότες ὅτι καὶ ὑμῶν αὐτῶν ὁ Κύριός ἐστιν ἐν
οὐρανοῖς, καὶ προσωποληψία οὐκ ἔστι παρ' αὐτῷ.
- Εφ. 6,9 Καὶ οἱ κύριοι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον να συμπεριφέρεσθε
πρὸς τοὺς δούλους σας με καλωσύνην καὶ με ἀγάπην,
ἀφίνοντες κατὰ μέρος τὰς ἀπειλὰς καὶ τὰς τιμωρίας. Να
γνωρίζετε δε ὅτι καὶ σεῖς οἱ ἴδιοι ἔχετε ὡς ἐξουσιαστὴν σας
τὸν Κυριὸν, ὁ ὁποῖός ἐστιν στους οὐρανοὺς καὶ ὁ ὁποῖός δεν
μεροληπτεῖ χαριστικῶς ὑπὲρ κανενός, (ἀλλὰ θα ἀποδώσῃ
στον καθένα τὸ πρέπον εἴτε δούλος εἶναι αὐτός εἴτε
ἐλεύθερος).
- Εφ. 6,10 Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί μου, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ καὶ ἐν
τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.
- Εφ. 6,10 Λοιπόν, ἀδελφοί μου, γίνεσθε ἰσχυροὶ καὶ δυνατοὶ
πνευματικῶς δια τοῦ Κυρίου καὶ δια τῆς ἀκατανίκητου
αὐτοῦ δυνάμεως.
- Εφ. 6,11 ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι
ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου·
- Εφ. 6,11 Ενδυθῆτε ὅλα τὰ ὅπλα του Θεοῦ, δια να ἡμπορήτε να
ἀντισταθῆτε εἰς τὰς δολίας καὶ πονηρὰς μεθόδους καὶ

παγίδας του διαβόλου.

Εφ. 6,12

ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις.

Εφ. 6,12

Διότι ο αἰὼν, που ἔχομεν ἀναλάβει, δεν εἶναι ἀγὼν πρὸς ἀνθρώπους με αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς πονηρὰς ἀρχάς καὶ ἐξουσίας, πρὸς τὰ πλήθη τῶν πονηρῶν πνευμάτων, πρὸς τοὺς καταχθονίους κοσμοκράτορας, που κυριαρχοῦν ἐπὶ ἀνθρώπων ευρισκομένων στο βαθὺ σκότος τοῦ αμαρτωλοῦ τούτου αἰῶνος. Ο ἀγὼν μας διεξάγεται ἀναντίον τῶν πνευματικῶν αὐτῶν πονηρῶν ὄντων καὶ γίνεται χάριν τῆς κληρονομίας τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν.

Εφ. 6,13

διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στῆναι.

Εφ. 6,13

Δια τοῦτο πάρετε ἐπάνω σας ὅλα τα ὅπλα, που δίνει ο Θεός, δια να ἡμπορέσετε να ἀντισταθῆτε κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν πονηρῶν πειρασμῶν καὶ κινδύνων, καὶ ἀφοῦ ἐκτελέσετε με κάθε ἀκρίβειαν ὅλα τα καθήκοντά σας καὶ νικήσετε, να σταθῆτε σταθερά εἰς τὴν θέσιν σας.

Εφ. 6,14

στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὀσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης,

Εφ. 6,14

Σταθῆτε, λοιπόν, ἀκλόνητοι στὸν ἀγῶνα αὐτόν, ἀφοῦ ζωσθῆτε τὴν ἀλήθειαν, ὡσὰν τὴν ζώνην που σφίγγουν εἰς τὴν μέσσην τῶν οἱ πολεμισταί, δια να εἶναι ευκίνητοι, καὶ ἐνδυθῆτε σαν ἄλλον θώρακα τὴν δικαιοσύνην, δια να εἰσθε ἀπρόσβλητοι ἀπὸ τὰ βέλη τῆς ἀδικίας καὶ τῆς ιδιοτελείας.

Εφ. 6,15

καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης,

Εφ. 6,15

Καὶ ὅπως οἱ πολεμισταί φοροῦν εἰς τὰ πόδια τῶν υποδήματα, δια να τρέχουν με ἀσφάλειαν καὶ ευκολίαν, καὶ

- Εφ. 6,16 σεις φορέσατε την ετοιμασίαν, που απαιτεί το Ευαγγέλιον της ειρήνης, δια να κινήσθε με άνεσιν και δραστηριότητα. ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαμβάνοντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι·
- Εφ. 6,16 Μαζή δε με ὅλα αυτά πάρετε επάνω σας και κρατεῖτε σταθεράν σαν ἄλλην ασπίδα την πίστιν, με την οποίαν θα ἠμπορέσετε να εξουδετερώσετε και σβήσετε ὅλους τους φλογοβόλους πειρασμούς του πονηροῦ, που ομοιάζουν με πύρινα βέλη.
- Εφ. 6,17 καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὃ ἐστὶ ῥῆμα Θεοῦ, -
- Εφ. 6,17 Και δεχθῆτε σαν ἄλλην περικεφαλαίαν την πεποιθήσιν της σωτηρίας (δια να ασφαρίζετε και προφυλάσσετε ἔτσι τον νουν σας ἀπὸ λογισμοὺς ἀμφιβολίας). Παρετε και την μάχαιραν του Ἀγίου Πνεύματος, η οποία εἶναι ο ἄδολος και φωτεινὸς λόγος του Θεοῦ.
- Εφ. 6,18 διὰ πάσης προσευχῆς καὶ δεήσεως, προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν Πνεύματι, καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκατερήσει καὶ δεήσει περὶ πάντων τῶν ἁγίων,
- Εφ. 6,18 Να παρακαλήτε δε με κάθε προσευχήν και δέησιν τον Κυριον να σας βοηθήση, δια να αξιοποιήσετε τον πνευματικὸν αὐτὸν οπλισμόν, προσευχόμενοι εἰς κάθε καιρὸν με τον φωτισμόν του Ἀγίου Πνεύματος. Να επιμένετε δε πολὺ εἰς αὐτὸ τοῦτο το ἔργον της προσευχῆς. Να εἰσθε ἀγρυπνοι με κάθε εγκαρτέρησιν και με δέησιν δι' ὅλους γενικῶς τους Χριστιανούς.
- Εφ. 6,19 καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα μοι δοθῇ λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου, ἐν παρρήσίᾳ γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου,
- Εφ. 6,19 Ιδιαιτέρως σας παρακαλῶ να προσεύχεσθε και υπὲρ εμού,

να μου δοθῇ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἡ ἰκανότης νὰ ομιλῶ με δύναμιν καὶ κατάλληλον τρόπον, διὰ νὰ κάμω γνωστὴν, με θάρρος καὶ ἀφοβίαν, τὴν μέχρι προ ολίγου κρυμμένην ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἀλήθειαν τοῦ Εὐαγγελίου.

Εφ. 6,20 ὑπὲρ οὗ πρεσβεύω ἐν ἀλύσει, ἵνα ἐν αὐτῷ παρρησιάσωμαι ὥς δεῖ με λαλῆσαι.

Εφ. 6,20 Διὰ τὴν ἀλήθειαν αὐτὴν τοῦ Εὐαγγελίου εἰμαι πρεσβευτὴς τοῦ Θεοῦ μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, αλυσοδεμένος ὁμως κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν. Νὰ προσεύχεσθε, λοιπόν, διὰ νὰ ομιλήσω με θάρρος περὶ τοῦ Εὐαγγελίου, ὅπως πρέπει νὰ ομιλήσω.

Εφ. 6,21 Ἵνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς τὰ κατ' ἐμέ, τί πράσσω, πάντα ὑμῖν γνωρίσει Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος ἐν Κυρίῳ,

Εφ. 6,21 Διὰ νὰ μάθετε δε καὶ σεις τὰ κατ' ἐμέ, τι δηλαδὴ πράττω, μολονότι εἰμαι φυλακισμένος, θα σὰς ἐπισκεφθῇ ὁ Τυχικὸς, ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος στο ἔργον τοῦ Κυρίου, ὁ ὁποῖος καὶ θα σὰς τὰ γνωστοποιήσῃ ὅλα.

Εφ. 6,22 ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν.

Εφ. 6,22 Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἔστειλα αὐτόν πρὸς σὰς, διὰ νὰ μάθετε ἀπὸ αὐτόν τὰ καθ' ἡμᾶς καὶ νὰ παρηγορήσῃ καὶ στηρίξῃ τὰς καρδίας σὰς, πού εἶναι θλιμμένες ἐξ αἰτίας τῆς φυλακίσεώς μου.

Εφ. 6,23 Εἰρήνη τοῖς ἀδελφοῖς καὶ ἀγάπη μετὰ πίστεως ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εφ. 6,23 Ἀπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατέρα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἂς εἶναι εἰς ὅλους τοὺς ἀδελφούς εἰρήνη καὶ ἀγάπη μαζὴ με τὴν πίστιν.

Εφ. 6,24 Ἡ χάρις μετὰ πάντων τῶν ἀγαπώντων τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν ἀφθαρσίᾳ ἀμήν.

Εφ. 6,24 Ἡ χάρις εἴθε νὰ εἶναι μαζὴ με ὅλους ἐκείνους, πού τρέφουν

αγνήν και άφθαρτον αγάπην προς τον Κυριον ημών Ιησουν
Χριστόν. Αμήν.